bloc notes

ALEGERI...

E incontestabil că toată opinia publică e actualmente concentrată asupra marelui eveniment: alegerile.

Propaganda care s'a fcăut în vederea acestor alegeri, a captivat întreaga atenție și, după cum e firesc, de vreo două săptămâni cetățenii nu au decât o preocupare care se traduce în următoarea întrebare: »Cine vine?»

Cât privește sportivii, au avut și ei alegerile lor.

Recent de tot, nu-i mult de atunci, sportivii au făcut și ei un antrenament de votare, cu ocazia alegerilor dela District.

A fost însă un antrenament nereușit, căci nu a fost nici un fel de luptă. Lista guvernamentală, având în frunte pe d. Costantin Chiriceanu, s'a prezentat cu un bilanț atât de satisfăcător, încât alegătorii nu au fost puși în fața unei mari probleme. Au votat aproape toți vechiul cabinet.

Acum, la alegerile generale, desigur că vor vota și sportivii. Dar asta nu ne interesează aici.

Ne interesează mai mult alegerile pur sportive. Căci după cele dela District, iată că au venit alte alegeri: la atletism.

Zilele acestea, Federația română de atletism va avea adunarea generală anuală.

Ca la toate adunările, ordinea de zi se va desfășura după ceremonialul obișnuit iar la sfârșit, după ce vechea conducere își va prezenta demisia, se va purcede la vot.

Desigur că mulți își închipuie că la atletism, fiind vorba de... atleți alegerile vor fi din cele mai disputate.

Ei bine! Pe lângă cele dela Districtul București — cari n'au însemnat nici un fel de luptă — cele dela atletism vor prezenta aspectul unui match de box, cu un singur boxeur în ring.

Intr'adevăr, conform regulamentului, grupările nu au drept de vot dacă nu și-au achitat cotizația pe anul curent.

Câte grupări însă, din Federația de atletism, credeți că și-au achitat cotizația? Niciuna!

Faptul poate fi ușor bănuit ca o glumă, dar acesta e adevărul: nici o grupare din Federația de atletism nu și-a plătit cotizația anul acesta.

In consecință, nici o grupare nu are drept de vot.

Va fi un spectacol sui-generis: alegeri, alegători, dar fără... voturi.

In fața unei astfel de situații, vechea conducere, neavând cum să fie trântită, va rămâne înainte la cârmă. Foarte simplu.

Dar ce te faci că se prezintă și contra-candidați?

Va putea vechea conducere să le refuze serviciile oferite atât de grațios?

Domnilor federali, una din două: sau achitați cotizațiile grupărilor sau faceți așa fel ca să nu aveți contra-candidați...

Astyanax

Reportajul zilei

„Piter" Steinbach pleacă în Anglia

De vorbă cu popularul antrenor al „Unirei Tricolor". Ce va studia Steinbach în patria footballului

Petre Steinbach, antrenorul Unirei Tricolor este gata de plecare. Și nu va pleca, după cum s'ar înțelege în primul moment din gruparea albastră care-i este atât de dragă și în rândurile căreia activează de atâta timp.

Nu. Steinbach pleacă în Anglia, unde ca și acum doi ani, va căuta să studieze și în acelaşi timp să se pună în curent cu unele chestiuni cari aplicate la noi ar da rezultate într'adevăr dintre cele mai favorapile.

STEINBACH

De astă dată „Piter" va rămâne în patria footballului, mai mult timp. Acest fapt are o covârșitoare importanță deoarece oferă posibilitate antrenorului oborean să asimileze lucruri cari ori câtă bunăvoință ar avea cineva nu le poate pătrunde într'un interval scurt de timp cum s'a întâmplat prima dată.

Steinbach are ... trac

Aseară, ne-a vizitat la redacție Steinbach. Nu mai era ca altădată tăcut și oarecum stingherit. Peter de astădată era într'o vervă cu totul neobișnuită. La început ne-a surprins. Insă, imediat ce a început să ne vorbească ne-am explicat motivul: antrenorul oborean era cuprins de febra călătoriei.

Dar în discuția pe care am avut-o cu el nu ne-a vorbit, așa cum de bună seamă ar fi făcut ori care altul, despre frumusețile voiajului pe care-l va întreprinde. Nu. Steinbach ne-a relatat punct cu punct toate chestiunile cărora li se va dedica în tot timpul cât va sta la Londra:

„Miercuri seara, începe destăinuirile interlocutorul nostru, va părăsi — în fine — Capitala cu destinația Londra. Țin însă să-ți comunic că aşi fi fost în imposibilitate să plec dacă n'ar fi intervenit solicitudinea d-lor general G. Marinescu, V. V. Tilea și Nae Ionescu.

Sprijinul material pe care domniile lor mi l-au dat a fost factorul hotărâtor care a determinat plecarea mea ce la un moment dat era periclitată.

Ce va studia în Anglia

In capitala Angliei voi căuta să aprofundez următoarele chestiuni cari sunt de o importanță capitală pentru o normală evoluție a footballului: diferite sisteme de joc, felul cum ajung jucătorii englezi la acea condiție fizică excepțională, chestiuni de ordin technic și tactic, sportul școlar, școlile de antrenament, uniunea jucătorilor, colegiile antrenorilor și în fine asigurarea jucătorilor.

La Berlin

La înapoiere mă voi opri pentru o săptămână la Berlin unde voi frecventa cursurile școalei de acolo care-i făcură pe bazele celor englez și unde selecționerul unic al Germaniei, doctorul Otto Nertz, pregătește pe viitorii antrenori ai Reichului. In Capitală voi reveni la 8 sau 9 Februarie când am să încep să pun în practică cele învățate, cu jucătorii Unirei Tricolor.

*

Petre Steinbach este un om serios, chiar foarte serios. Această calitate — credem — că este esențială și nu poate lipsi unui om care vrea să devină un antrenor în adevăratul înțeles al cuvântului.

Steinbach o are din plin!

Indrăgostit cum este de cariera pentru care se pregătește de atâta vreme și cu atâta conștinciozitate suntem convinși că Steinbach va veni din capitala Angliei cu un nou bagaj de cunoștiințe, care se va resfrânge și asupra footballului bucureștean cu care este atât de strâns legat.

C. Ligdopol

CALEIDOSCOP

O tarsa

Duminecă, la Parc des Princes, o placardă anunță că se oferă 1000 franci primă jucătorului care va marca un goal echipei Sochaux.

Un băețaș, suporteur al lui Racing și în special al lui Conard strigă cât îl ținea gura:

— Haide Roger! Haide Roger!

Puștiul nu mai putea de bucurie când, favoritul lui centru înaintaș marcase al doilea goal.

— Cu două mii de franci, el va putea să-mi facă un frumos cadou de Crăciun.

Decepția fu atât de mare după cum fusese și veselia, întrucât lui Roger nu-i revenise decât gloria de a fi marcat cele două goaluri, cât despre bani nici vorbă.

Băețașul mormăi:

— Vai, și când mă gândesc că totul n'a fost decât o farsă.

Di Lorto

Laurent Di Lorto este modest: Un om modest, care știe grație unui surâs și unei grimase să evite complimentele și felicitările care-l asaltaseră, după formidabila partidă pe care o făcuse în fața Italiei.

Despre ceeace vorbim acum s'a întâmplat cu prilejul matchului pe care echipa Sochaux îl dispută la Lens.

Inaintea jocului, două fermecătoare fetițe dădură un frumos buchet faimosului Di Lorto.

In acel moment, Francois căpitanul echipei adverse Lens, se îndreptă spre Di Lorto și-i înmână o lampă Davy, drept cadou pentru excelenta partidă dela Paris contra Azzurilor.

Dacă considerăm că această lampă este tovarășul de veacuri al minerilor, gestul acesta reprezintă ceva simbolic. Și ovațiunile generale pe care le culese acest gest, nu ne arăta decât că Di Lorto a fost apreciat așa cum se cuvine.

S. O. S.

In ultimul număr al ziarului «Sunday Express», faimosul manager al lui Arsenal, d. George Allison, lansează un S. O. S.

«Prietenii mei dela Racing Club la Paris, mi-au cerut să le găsesc un bun centru înaintaș și un inter dreapta. Ei sunt gata să plătească obișnuitele transferuri și să asigure o garanție de schimb la transferările eventuale.

In această săptămână, un alt amic, reprezentant al unui club din nordul Franței, mi-a cerut deasemeni un înaintaș centru.

Trebue să vă mărturisesc că nu știu cum să ajut pe prietenii mei francezi.

Nu cunosc nici un manager englez, care să nu fie în căutare de centru înaintaș sau inter dreapta.

Dacă el există într'adevăr vă rog să mă preveniți».

VINERI 24 DECEMBRIE, IN NUMARUL DE CRACIUN AL «GAZETEI SPORTURILOR» VA APARE PRIMA PROBLEMA A NOULUI CICLU DE JOCURI DISTRACTIVE PREMII MARI

— Hai, repede draga mea, matchul a început...

Lucian Gruin

Lucian Gruin este una din figurile cele mai cunoscute ale Venusului. Rapida extremă a debutat în football în 1927. Inainte juca în echipa liceului. Debutul la făcut la Politehnică, unde a rămas doi ani.

In anii 1930—1931, nu a jucat football. A reintrat în 1932 la Dacia, unde a activat și în 1933.

A trecut după aceea la Chinezul, unde a jucat un singur an. In rândurile violeților timișoreni a debutat în matchul cu Ripensia pe care Chinezul l-a câștigat cu 6—5.

In 1936, a semnat pentru Venus iar de un an și jumătate s'a și căsătorit.

Este o fire modestă, care evită să ne dea un răspuns. Totuși finalmente consimte să vorbească.

— Care este goalul la care ții cel mai mult?

— Este greu să stabilesc o preferință. Am marcat multe goaluri frumoase la care țin foarte mult. Imi amintesc astfel cu drag de un goal marcat Ripensiei, în primăvara anului 1935. Mă găseam în colțul careului de 16 metri. Am tras un shot cu efect, încât mingea care părea că se duce în corner a poposit în plasă.

Totuși cel mai frumos goal pe care l-am marcat până astăzi a fost în matchul cu Juventus, din primăvara anului 1936, pe care l-am câștigat cu 6—0.

Imi amintesc întreaga fază de joc care s'a încheeat cu marcarea acestui punct. Petea Vâlcov pornise cu mingea de pe la centrul terenului. In plină viteză, el a deschis pe Humi care nu a înaintat prin mijlocul terenului, ci a trecut pe aripa stângă, schimbând locul cu Ene.

Ajungând aproape de linia de corner, Humi a centrat. Mingea a venit plocon în mijlocul terenului. M'am repezit și din vollé, dela 7 metri am trimis mingea în plasă. A fost un goal fără drept de apel Endreffy a ridicat brațele. A fost un fel de salut, un «Să trăiești stăpâne».

JOCURI

Problema No. 8
(ultima)

Publicăm astăzi ultima problemă a ciclului I de jocuri distractive cu premii.

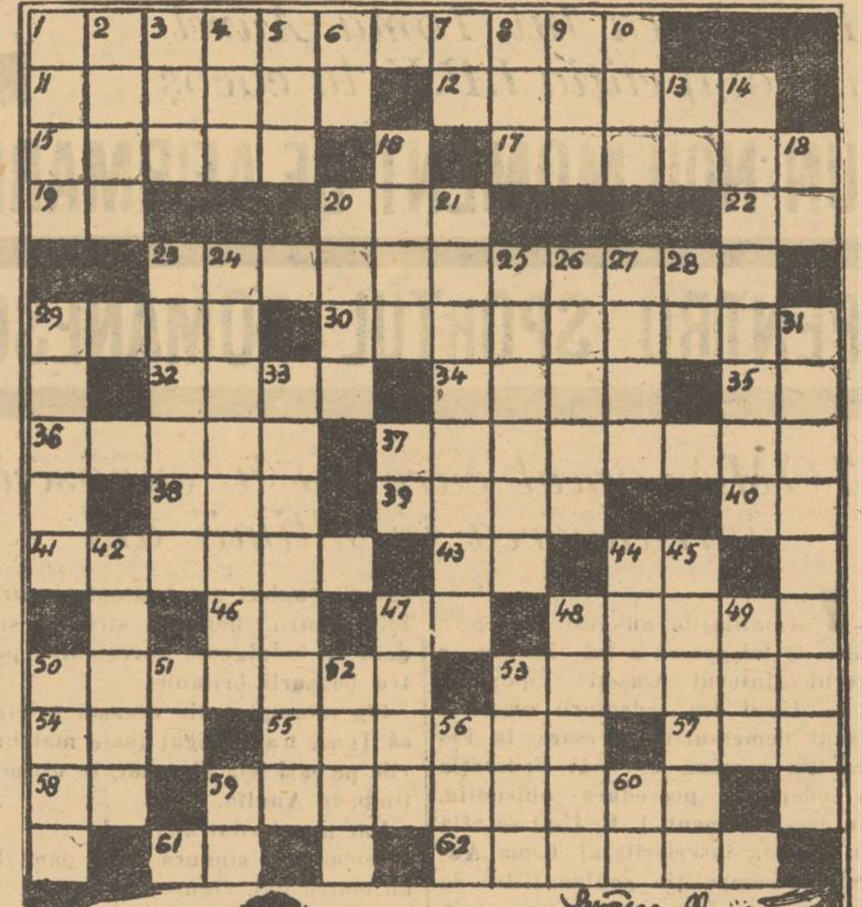
Reamintim:

1. Toate răspunsurile — pe portativele originale, apărute în «Gazeta Sporturilor» — pot fi trimise până în ziua de 31 Decembrie inclusiv. Pe plic se va menționa «pentru jocuri».

2. Fiecare deslegător va pune în plic timbre sau mărci în valoare de 6 (șase) lei.

3. Premiile se vor decerna în ziua de 10 Ianuarie.

Ligamente sportive
(35 puncte)

Orizontal:

1) Ce mai faci Sucitule!? — Scuzați, dar nu's eu ăla!; 11) E ora de-a 'ncepe jocul; 12) Iți trag două palme, Radele!; 15) Xantipe te aștept; 17) Râd Iancule, fiindcă am învins!; 19) Bună ziua; 20) Vino, e cuminte; 22) Rapid obosește; 23) Alegi Cap? O pescuesc eu, dragă; 29) Ah, a lovit-o!; 30) Nicule, scuză-mă!; 32) Maior, zaci în pat?; 34) Lipiți timbre; 35) Crișana lâncezește; 36) M'ar da afară?; 37) Ești de la munte? A, nu. Sunt din Cluj!; 38) Maria iubește; 39) Grăbi alura; 40) Nu iubesc; 41) Am ales „VAC", Nicule; 43) Brandabura, cârpește; 44) Fugi, gonit; 46) Ah, Eleno; 47) Bună noapte; 48) Hai la bal Bodola; 50) Didi ne sculă; 53) La Bod o lăsai; 54) Nu da!; 55) Nicu e danez; 57) Are răpciugă; 58) Fac apel; 59. Ai lucrat, ori nu?; 61) Esculap doarme! 62) Dă-mi anafura.

Vertical:

1) Esop admiră; 2) Boldur ezită; 3) Mânca ciuslama; 4) David elimină; 5) Te aștept; 6) Nu ajunezi; 7. Care plânge?; 8) S'a rănit; 9) Fac larmă; 10) UMD; 13) Cine iartă?; 14) Mi-a spus Radu, că nu joacă azi; 16) Se pitulă; 18) Adun ouă; 20) Ioană Ioană; 21) Cociu, banditul!; 23) Le înfig lor, iataganul! 24) Adio R., da' cheamă-l pe atlet!; 25) A început Nicu să râdă; 26) Neli, taci!; 27) Făcuse temeneli; 28) CS; 29) Mihu misteriosul (Și mult așteptatul!) 31) Uluit-o, arestează-mă; 33) Frunza-i nescuturată; 37) Am așteptat pronumele!; 42) Vai, dar ești foott-ballist; 44) Maria doarme în Eden!; 45) Echipă glorioasă (Aici nu-i ligament); 47) Mergeau eri; 48) Bon omologat!; 49) Orb leneș!; 50) Condu ceata; 51) Stan Anton; 52) Ionescu cu pasărea!; 53) Iarbă tare; 56) Da, dar...; 59) Cal arab; 60) Intâmplător iubesc.

MIRCEA IORDACHE

Ancheta noastră

25 ani de sport românesc

XV

Era zi întâi.

Ce lună și ce an? Greu de spus căci tare este mult de atunci.

Alecu Popescu, unul dintre cei mai buni bariști din lume, revenise în București, după un triumfal turneu prin principalele centre ale continentului.

Incărcat de gloria ultimilor succese, Alecu Popescu era pe atunci idolul gimnasticilor, în mijlocul cărora se antrena ori de câte ori timpul îi permitea.

Revenirea lui în țară nu a întârziat să fie semnalată și sala „Tirului" fu luată cu asalt. Dar, vremea era încă destul de caldă și, imediat ce își făcu apariția, Alecu Popescu dădu dispoziții ca barele fixe să fie transportate în curte.

Apoi, excelentul gimnastic, măsură distanțele, întinse „cadrolele", le încercă de câteva ori cu mâna și mulțumit se schimbă într'un costum adecuat.

Câteva minute mai târziu prindea bara cu o siguranță și precizie cari dezarmau și te făceau să-ți dai imediat seama că în față ai un „pur-sânge" autentic.

Svelt, tras ca prin inel și cu figura bronzată, Alecu Popescu execută, cu măestrie, întreaga gamă de acrobații, terminând fiecare figură cu un dublu salt.

Acest „dublu" al lui Alecu Popescu își avea particularitatea sa, care nu a mai fost copiată de nimeni. Primul dintre cele două salturi era executat cu corpul făcut pachet (grupat) iar cel de al doilea era efectuat cu corpul complet întins.

Cei de față erau în admirație și nu mai încetau cu ovațiile.

Nicu Vasilescu și Aurel Ionescu doi gimnastici mai tineri, buni bariști și ei, erau singurii cari, deși prezenți la fața locului, păreau cu totul absenți.

Erau precuopați de o cu totul altă chestiune și, din discuția lor lasă să se înțeleagă că, între ei s'a petrecut ceva deosebit.

Cât timp a durat exhibiția lui Alecu Popescu, nimeni nu s'a interesat de cei doi oameni cari făceau opinie separată. Spectacolul era mai interesant decât o discuție pe ton ridicat.

In cele din urmă, admiratorii lui Alecu Popescu au lăsat pe idolul lor să se îmbrace și s'au grupat în jurul celor doi, cari acum se certau deabinelea, lăsând să le scape, din când în când și câte o înjurătură românească.

Nicu Vasilescu era supărat crunt în timp ce Aurel Ionescu încerca să-l îmbuneze prin câteva glume lipsite de suficientă sare.

Cearta lor amenința să se prelungească și bătaia plutea în aer.

Spre a împiedica acest lucru, cei mai bătrâni dintre gimnastici intervenirà pentru pace. Dar niciunul din cei doi certăreți nu vroia să expună motivul care îi pusese pe picior de răsboi.

Chestiunea devenea interesantă și cei de față bănuiau că vina trebue să fie comună. Se insistă deci în vederea desvăluirei adevărului, dar diligențele celor prezenți rămaseră fără rezultat, până în momentul revenirii în grup a lui Alecu Popescu.

Acesta era în realitate un Vasilescu, care își schimbase numele din acelaș sânge cu Nicu Vasilescu. Mai în vârstă decât beligerantul, avea asupra lui o înțeleasă ascendență, astfel că nu-i fu greu să stabilească adevărul.

Aproape plângând, Nicu Vasilescu își acuza prietenul și colegul de sport, de furt de bani.

Cât ți-a luat?

— Vreo 3 lei 50.

— De unde ai avut tu atâta bănet?

La această întrebare, Nicu Vasilescu isbucni deabinelea în plâns și numai spuse niciun cuvânt.

Durerea lui impresionă și de aceia interogatoriul trecu asupra lui Aurel Ionescu.

— Ia spune cum a fost?

Aurică nu s'a lăsat mult rugat și a purces să depene:

„Astăzi e zi întâi și părintele Vasilescu (N. R. tatăl lui Alecu Popescu și Nicu Vasilescu), a plecat ca de obiceiu, cu botezul, pela enoriașii săi. Căldărușa o ținea, ca și altă dată, Nicu, la care văzusem totdeauna, de zi întâi, bani mai mulți ca în orice altădată.

„Faptul mă intrigă și astăzi de dimineață mă postai în fața parohiei respective, așteptând să înceapă botezul credincioșilor. Știți că părintele Vasilescu slujește într'un cartier boeresc, astfel că așteptarea mea a fost lungă datorită atenției cu care se comporta părintele spre a nu-și deranja enoriașii la ore prea matinale.

„Aproape de ora 10, părintele intră în biserică având în stânga prea sfinției sale, pe Nicu.

„Puțin după aceia au reapărut la poarta bisericei, fiecare înarmat cu atributele respective.

„Nicu purta o căldărușă destul de spațioasă care ar fi putut adăposti o sumă bunicică.

„Cu crucea într'o mână și cu busuiocul în cealaltă, părintele Vasilescu porni înainte. Nicu cu căldărușa, îl urma la un pas.

„I-am lăsat să se depărteze și îmi desmorții și eu picioarele.

„Perechea din fața mea luase curțile la rând, astfel că urmărirea ei nu era prea grea. După ce oamenii mei eșiseră din cea de a patra curte, observai pe Nicu, strecurând mâna în apa sfințită și băgând-o apoi în buzunar.

— Aha! ce ăști'a îmi ești b...?

„Câțiva metri mai departe, Nicu se aplecă și băgă ceva într'un burlan, pe care trase cu creta o linie mică orizontală.

„Am lăsat pe cei doi cucernici pușcă la burlan. O secundă mai au dispărut după colț, mă repezii botezători să se depărteze și, când târziu, țineam între degete o strătârziu, țineam între degete o strălucitoare băncuță.

— Ei, dar bune afaceri se fac cu botezul acesta.

„Până la prânz m-am mai aplecat în fața a șase burlane pe care figura semnul știut și am scos din ele acelaș număr de monede de 50 bani.

„Ghinionul a făcut ca în momentul când mă declarasem mulțumit cu recolta mea, să mă lovesc piept în piept cu părintele Vasilescu și finsău.

„Prea sfinția sa m-a botezat și Nicu mi-a surâs prietenește, neștiind că îi jucasem o festă atât de „dureroasă".

„Când mai târziu a pornit să-și vviziteze burlanele și-a dat seama hoțul, că fusese furat și că autorul afacerii sunt eu.

„A venit deci să-mi ceară banii. Am mințit eu cât am putut, spunând că nu știu de ce este vorba, în cele din urmă m-am dat de gol.

I-am propus atunci să împărțim frățește, dar el nu vrea. Ține morțiș să-i dau toți banii.

— Păi, pe ce mi-am pierdut eu toată dimineața? Dacă nu-i luam eu, poate că-i șterpelea altcineva și el rămânea cu buzele umflate".

Colegii mai bătrâni ai celor doi infractori hotărâră o împărțeală frățească și după ce le administrară câteva perechi de palme, îi obligară să se împace.

Dacă manevra s'a mai repetat nu aș putea preciza. Cred însă că ambii s'au lecuit.

JENNY DUMITRESCU